

ת"פ (חיפה) 33045-01-24 - מדינת ישראל נ' ר"מ

ת"פ (חיפה) 33045-01-24 - מדינת ישראל נ' ר"מ מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 33045-01-24

מדינת ישראל

נגד

ר"מ (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.10.2024]

סגן הנשיא, כב' השופט אבי לוי

גזר דין

הנאשם, ר", הורשע ביום 13.6.24 על-סמך הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שנכללו בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו ואשר עניינם חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); פציעה בנסיבות מחמירות (באמצעות נשק קר) לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק (שתי עבירות); והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק (ריבוי עבירות). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות ההרשעה

ח"מ (להלן: "ח") והנאשם הם בני דודים ומתגוררים בשכנות בא; ע"מ (להלן: "ע") הוא אביו של ח' ודודו של

הנאשם; ר"מ (להלן: "ר") היא אמו של ח'.

בתאריך 31.12.203 בשעות הלילה, נסעו הנאשם, ח' ומ" ברכבו של ח', לבילוי בחיפה. בדרך חזרה לא התגלע ויכוח בין הנאשם לבין ח'; ח' עצר את רכבו בקרית אתא והשניים ירדו מהרכב וחזרו לביתם בנפרד.

על רקע הוויכוח גמלה בלב הנאשם החלטה לפגוע בח'. לפיכך, בהמשך אותו לילה בתאריך 1.1.24 ובסמוך לשעה 3:30, הגיעו הנאשם ואחיו ר"א (להלן: "ר"א") לביתו של ח' כאשר הנאשם מצויד בסכין ובחפץ דמוי פטיש. הנאשם דפק בדלת הבית ולאחר שלא נענה ירד לחצר הבית; ר"א ירד בעקבותיו ונעמד לידו; הנאשם ניגש אל הרכבים החונים בחצר הבית, השייכים למשפחתו של ח', ושבר באמצעות הפטיש את זכוכיות החלונות הצדדיים והאחוריים של ארבעה רכבים, וגרם לרכבים נזקים במזיד ושלא כדין.

למשמע הרעש הגיעו לחצר בני משפחתו של ח', בהם ע' וע"א, וניהלו דין ודברים עם הנאשם. בהמשך הגיע ח' למקום, הבחין במתרחש, ניגש אל רכבו והוציא מתוכו גז פלפל. ח' החל מתקדם לעבר הנאשם אך נהדף ארצה על-ידי ר"א, שריתק אותו לרצפה. בסמוך למתואר, ניגש הנאשם לח' ובאמצעות הסכין שהחזיק דקר אותו בעוצמה שתי דקירות באזור בטנו. לאחר שח' ריסס לעברו גז מדמיע ניסה הנאשם לדקור אותו שוב באמצעות הסכין, ודקר אותו דקירה נוספת בזרועו שלא כדין. במהלך המתואר לעיל ניגשו ע' ור' אל הנאשם וניסו להרחיקו מח', אך הנאשם דקר באמצעות הסכין שהחזיק את ר' בישבן וכן דקר את ע' בידו שלא כדין. לאחר מכן הנאשם ור"א נמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הובהל ח' לבית החולים, שם אובחן עם שני פצעי דקירה חודרים לחלל הבטן, דם בחלל הבטן, המטומה סביב מרכז מעי גס רוחבי, דימום מאזור עורק MIDCOLIC ופצע דקירה בזרוע שמאל; ח' נכנס לניתוח בהול ונזקק לשלוש מנות דם; הוא אושפז בבית החולים לצרכי טיפול ושחרר ביום 4.1.24. בהמשך, ביום 8.1.24 ולאחר התדרדרות במצבו, ח' הובהל שוב לבית-החולים ונדרש לניתוח נוסף; במהלך אותו ניתוח אותר נזל עכור רב, חור במעי הגס הרוחבי, בהדבקות של המעי הגס הרוחבי לדופן הבטן עם המטומה במזוקולון; הוא אושפז ושחרר שוב בתאריך 14.1.24.

כמו כן כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לר' פצע דקירה בישבן ונגרם לע' חתך באורך של כ-10 ס"מ בכף יד ימין; שניהם פונו לבית-החולים לקבלת טיפול ובוצעה סגירה של החתכים בסיכות ובחבישה.

תסקיר שירות-המבחן

הוזמן תסקיר שירות המבחן לעניין עונשו של הנאשם. ממנו עלה כי הנאשם הוא בן 24, רווק, בוגר 12 שנות לימוד. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו באועבד באופן יציב בתחום הבניין. הנאשם הוא האח השני מתוך ארבעה. הנאשם תיאר את הקושי להתמודדות עם מעצרו שקטע את האפשרות להמשיך ולסייע כלכלית להוריו; במקביל לעבודתו השתלב הנאשם במסגרת לימודים אקסטרנית וסיים 12 שנות לימוד.

שירות המבחן ציין כי מהתייחסות הנאשם לביצוע העבירות עולה כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ומצליח להתבונן באופן ראשוני על המניעים הרגשיים שעמדו ברקע לביצוע העבירות. הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו הפוגענית והאלימה והכיר באחריותו על אי-הצלחתו בוויסות רגשותיו ובעצירת השתלשלות האירועים. הערכת השירות היא שהמעשים בוצעו כשברקע תחושות זלזול, כעס ופגיעה בעוצמות גבוהות שחווה הנאשם אל מול המתלונן, בעיקר על רקע הקשר הקרוב בין השניים. השירות התרשם כי הנאשם מכיר בפסול בהתנהגותו, בחומרת מעשיו ובפגיעה כלפי המתלוננים והביע אמפתיה כלפי קרבתיו.

שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות על-ידי הנאשם ובהם נסיבות חייו ומאפייני אישיותו. כן ציין כי הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, בעל יציבות תעסוקתית טרם מעצרו ומחויב למשפחתו. עוד נשקל שיתוף הפעולה של הנאשם עם תפקידים במסגרת שב"ס וצוין, כי השירות התרשם שההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע הממחיש ומחדד את הבעייתיות שבהתנהלותו.

שירות המבחן מצא, כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות הינה נמוכה והמליץ על הטלת ענישה קונקרטי, אשר תציב גבול למעשיו. עוד המליץ כי במידה ויוטל עונש מאסר יש לשקול אפשרות לשילוב הנאשם בתהליך טיפולי בתחום האלימות ובהתאם לצרכי הטיפוליים. כן המליץ על הטלת פיצוי כספי בגין הנזק שנגרם למתלוננים וזאת כאקט של הכרה ולקייחת אחריות על הפגיעה.

ראיות לעניין העונש

המאשימה

צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

ההגנה

ב"כ הנאשם, עו"ד מוחמד מסרי, הגיש לעיוני מספר מסמכים בעניינו של הנאשם:

מסמך הביטוח הלאומי המלמד כי אביו של הנאשם מתקיים מקצבת נכות (טעה/1); פרטי הסמכתו של הנאשם כמנהל עבודה בידי משרד העבודה (טעה/2); אסופת מסמכים לגבי הסמכותיו של הנאשם ותפקודו כמנהל עבודה - טעה/3; אישור העסקה - טעה/4.

על אודות אופיו של הנאשם העיד מר מ"ס, נציג המשפחה וחבר מועצה משנת 1998; העד סיפר שמשפחתו של הנאשם גדולה וכי הניצים הם לא אחרים מאשר שני בני אחיו; העד סיפר כי משהתרחש המקרה ולאחר שהנפגע העיקרי השתחרר מבית-החולים הוא ניגש, יחד עם ראש המועצה ומכובדים נוספים, להרגיע את המצב ולערוך "סולחה" בין הצדדים; הוא סיפר שכל המעורבים חתמו על מסמך ה"סולחה" וכי הנפגעים כלל לא ביקשו לעצמם פיצויים; צוין כי הצדדים מצויים בקשר טוב. לדבריו דיבר גם עם הפצועים עצמם. גם הם חתמו על הסכם ה"סולחה" ולטענתו אין ביניהם עוד סכסוך. טיעוני הצדדים לעניין העונש המאשימה

ב"כ המאשימה, עו"ד מיכל אפלבוים הגישה לעיון בית-המשפט מסמך טיעונים לעונש בכתב (טעת/1), ועמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען של עבירות החבלה החמורה - שמירה על החיים ושלמות הגוף, וכן על הצורך להחמיר בעונשם של המשתמשים בנשק קר כדי לפתור סכסוכים. במסגרת גיבוש מתחם העונש ההולם פירטה המאשימה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כגון התכנון שקדם לביצועה; הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה כמפורט לעיל והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; חלקו היחסי של הנאשם באירועים והיותו הדמות הדומיננטית; הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת ורף הענישה הראוי הצביעה המאשימה על פסיקה רחבה. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הבהירה המאשימה כי לטענתה אין מקום לסטות ממתחם עונש שייקבע בשל שיקולי שיקום שכן הנאשם לא הצביע על כך שהוא השתקם או שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין ארבע לשבע שנות מאסר, כאשר במכלול השיקולים נלקחו בחשבון היותו של הנאשם צעיר יליד 1999, העדר עבר פלילי ולקיחת האחריות. לפיכך היא עותרת להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם.

בנוסף לטיעונים הכתובים הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן ולכך שקיימו שיחה טלפונית עם המתלונן והוא סירב לשוחח עם שירות המבחן. לטענתה, מגמה זו מתיישבת עם התנהלותו כלפי המאשימה - שלא הצליחה להשיג עמדתו. כן ניתן ללמוד מדבריו לשירות המבחן שקיים הסכם סולחה בין הצדדים; דא עקא, המתלונן סירב למסור פרטים נוספים.

כמו כן הדגישה המאשימה כי שירות המבחן התרשם בתסקירו כי יש צורך להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה אשר תציב גבול למעשיו וזאת בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח לצד פיצוי כספי למתלוננים כאקט של לקיחת אחריות על הפגיעה בהם.

ההגנה

ב"כ המלומד של הנאשם הדגיש שהם אינם מקלים ראש בעבירה וכי האירוע חמור. יחד עם זאת, הדגיש, שהנאשם בחר צעיר בן 24 נעדר עבר פלילי, המשתף פעולה באופן מלא. הוא ציין כי לדעתו תסקיר שירות המבחן מאוד חיובי. לטענתו השתלשלות האירועים אינה על רקע עברייני או במעורבות של משפחות פשע; המדובר בהשתלשלות עניינים שלא הייתה צריכה לקרות. לשיטתו, המתחם ההולם בתיק דכאן צריך שינוע בין שנתיים לארבע שנות מאסר. בהתייחסו לעונש הראוי שיושת על הנאשם, הרי שלדידו של הסנגור, נוכח ממצאי תסקיר שירות המבחן ונסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לסטות ממתחם הענישה המוצע מטעמי שיקום.

עוד הוסיף הסנגור כי הנאשם סיים קבוצה של שליטה בכעסים ובכוונתו להשתלב בהליך ארוך טווח בתחום האלימות על מנת להבין לעומק את התנהלותו הפוגענית וכי הוא משמש כתומך באגף העצורים ומסייע לעצורים המתקשים סביב המעצר, אותו הוא ממלא בצורה טובה לפי חוות דעת גורמי הטיפול. בנוסף הדגיש הסנגור את קביעת שירות המבחן לפיה הנאשם סיכויי של הנאשם לחזור על מעשה דומה נמוכים אל מול הסיכויים לשיקום.

דבריו של הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי גם היום קשה לו לעכל שהיה מסוגל לבצע מעשים כאלו; הוא ציין שהמתלונן והוא חברים טובים וגדלו יחד וכי הוא מצר מאוד על מה שאירע; עוד ציין שבבית הסוהר נמצאים אנשים לא שפויים שהוא עוזר להם נפשית והוא עצמו משתתף בקבוצות.

דיון והכרעה

כפי שפורט בכתב האישום המתוקן, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לפגוע בח' והוא הגיע לביתו מצויד מראש בסכין ובחפץ דמוי פטיש. התנהגותו העבריינית החמורה של הנאשם דכאן גרמה לנפגע העיקרי (ח') חבלות ופציעות חמורות שהצריכו התערבות ניתוחית ואשפוזים; כן גרם לשני הנפגעים הנוספים פציעות שחייבו טיפול רפואי. ראוי כי על מעשים מסוג זה תוטל תגובה עונשית הולמת, כנגזרת בין היתר מהאינטרס הציבורי למנוע, או לכל הפחות להפחית ככל הניתן, את תופעת עבירות האלימות והרכוש.

מתאימים לעניינינו הדברים להלן שכתב כב' השופט י' דנציגר במסגרתו של ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' ח' (נבו) (10.11.2009):

"המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח" (ההדגשה אינה במקור).

עוד יפים לעניינינו הדברים שכתב כב' השופט י' דנציגר, במסגרתו של ע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 25.12.14):

"כנקודת מוצא לדיון יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח..." (ההדגשה אינה במקור).

ככלל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמור יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך חברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום אם של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירה.

כידוע העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. משמע, עובר לקביעת העונש, עלינו לקבוע מתחם עונש ההולם את מעשי הנאשם, זאת בהתחשב בערכים החברתיים בהם פגע המעשה, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט לחוק). לאחר קביעת המתחם וככל שבית-המשפט לא מצא הצדקה לסטות ממנו מטעמי שיקום או הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות, הללו שאינן קשורות בביצוע העבירות.

ראשית אציין כי מכלול העבירות הנדונות כאן מהוות "אירוע אחד" (סעיף 40ג(א) לחוק). ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14. לפיכך ייקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל המעשים.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ברורים - הוא פגע בזכות לשלמות הגוף ולבריאות טובה של המתלוננים; בזכותם של המתלוננים לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים; ברכוש משפחתו של המתלונן; מדובר בפגיעה ממשית בהתחשב באופי התקיפה, בביצועה תוך שימוש בנשק קר ובהתחשב בנזקים אותם גרם לגופם של הנפגעים כמפורט לעיל.

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניינן חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות (באמצעות נשק קר) והיזק בזדון. אציין כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה מגוונת ותלויה בנסיבות כל מקרה.

בית-המשפט העליון אמר ועשה למיגור תופעת האלימות בחברה ותופעת השימוש בנשק קר לפתרון סכסוכים. ככלל, דרכו היא הטלת עונשי מאסר ממושכים, כתלות בנסיבות העניין (ראו לעניין זה ע"פ 9168/18 קשור נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11, ניתן ביום 26.2.19) (להלן: פרשת קשור).

בפרשה שנדונה במסגרתו של ע"פ 8711/09 יאסין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.6.10) - דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית-המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 33 חודשים לריצוי בפועלבגין ביצועה של עבירה שעניינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בדומה לענייננו, גם כאן נדרש המתלונן לאשפוז ולהתערבות ניתוחית; בפרשת קשור (לעיל) בית-המשפט העליון דחה ערעור על פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו נגזר על המערער עונש מאסר בן 36 חודשים לריצוי בפועל (ומתוכם 3 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו במצטבר), בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. בפרשה נוספת שנידונה במסגרתו של ע"פ 8074/21 גמליאל נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 20.1.22 - הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונידון ל-26 חודשי מאסר לאחר שבית-המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על 26 חודשי מאסר, בהתחשב בנסיבות משפחתיות והליך שיקום משמעותי; עובדות המקרה מלמדות כי הנאשם דקר את המתלונן בבטנו ובכתפו מה שהוביל לאשפוז וניתוחו, וזאת על רקע סכסוך שכנים מתמשך.

עוד ראו: ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.5.15) - במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 36 חודשים לריצוי בפועל בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. יש לציין כי המערער היה בעל עבר פלילי; ת"פ (מחוזי חי') 62804-02-22 מדינת ישראל נ' ח', ניתן ביום 24.5.23 - במסגרתו הורשע הנאשם בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והושתו עליו 33 חודשי מאסר; ת"פ (מח' מרכז) 33413-08-19 מדינת ישראל נ' דגו, ניתן ביום 8.9.20 - במסגרתו הושתו על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל בעקבות הרשעתו בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות; ע"פ 308/16 נאטור נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 7.11.16 - במסגרתו בית-המשפט העליון דחה ערעורו של נאשם שהורשע בחבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין והושתו עליו 30 חודשי מאסר.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):
עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לפגוע בח'. האחריות להתפתחות האירוע מונחת על כתפי הנאשם - הוא זה שיזם את האלימות בהגיעו לבית הנפגע; המעשים נעשו על רקע ויכוח בין הנאשם לבין הנפגע העיקרי (ח') ולאחר הצטיידות בנשק קר, הגעה לבית, גרימת נזק לרכוש ודין ודברים עם הנפגעים. בפועל נגרם נזק מהותי ממעשי הדקירות - הנפגע העיקרי נזקק לשני אשפוזים ושני ניתוחים, ושני הנפגעים האחרים לקבלת טיפול רפואי בבית-חולים. לצד זאת יש לשער כי בסוג עבירות זה נפגעת גם תחושת האוטונומיה והביטחון האישי של המתלונן, וזאת ביתר שאת כאשר הנאשם והמתלונן הינם קרובי משפחה. הנזק שהיה צפוי להיגרם ממעשיו של הנאשם עשוי היה יכול להיות אף יותר חמור בהתחשב באופי המעשים והפציעות שנגרמו; כמו כן נגרם נזק לרכוש; הנאשם הבין את מעשיו והיה צריך להימנע מעשייתם.

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה לפיה מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע בין 30 לבין 55 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נוספים נלווים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק):

ראשית, לא נעלם מעיני גילו הצעיר של הנאשם, נסיבות חייו ותוכן עדות עד האופי שהעיד לפניי. כמו כן יש לזכור כי הנאשם, שניהל אורח חיים תקין למרות הקשיים המפורטים לעיל ובתסקיר ועליו הוא נעדר הרשעות קודמות. כן שקלתי את הפגיעה במשפחתו של הנאשם בהתחשב בעובדה שהנאשם עוזר בפרנסת המשפחה, לרבות הנזקים העשויים להיגרם לנאשם במידה ויוטל עליו עונש מאסר ממושך; יש לזכור שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, מבצע מאמצים ומביע מוטיבציה לחזור למוטב באמצעות טיפול ואף נקשר בהסכם "סולחה" עם הנפגעים (שכאמור לא כלל פיצוי); עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את החיסכון בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו וההגעה להסדר הטיעון. סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, מצאתי להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. פיצויים בסך של 16000 ₪ אשר יחולקו לנפגעי העבירה כדלקמן: 12,000 ₪ לטובת המתלונן ח' אשר ישולמו ב - 12 תשלומים שווים החל ביום 1.1.25; 2,000 ₪ לטובת נפגעת העבירה ר' אשר ישולמו בשני תשלומים שווים החל מיום 1.1.25; 2000 ₪ לטובת נפגע העבירה ע' אשר ישולמו בשני תשלומים שווים החל מיום 1.1.25. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד. חל איסור על הנאשם ליצור קשר עם נפגעי העבירה בכל הקשור לפיצויים.

באשר לאופן תשלום הקנס/הפיצוי שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות; ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-3559200.
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
אבקש משירות בתי הסוהר לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר. זכות ערעור כחוק
ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.